

Krótko i do rzeczy ⇒)

1. Rozpoczęliśmy święty czas Adwentu, czyli czas przygotowania naszych serc do świąt Bożego Narodzenia. Jak napisała Alinka najważniejszym przygotowaniem jest modlitwa. Stąd jak każdego roku w czasie Adwentu zapraszamy do udziału w Roratach od poniedziałku – piątku o godz. 7.30, w sobotę o godz. 8.00. Msze św. roratnie przypominają nam o radosnym oczekiwaniu na przyjście Zbawiciela Maryi, Matki Boże. Niech nas nie zabraknie na pięknych porannych roratach.
2. Symbolem Adwentowego czuwania jest świeca-lampion. Nie zapominajmy o przychodzeniu do kościoła z lampionem jako symbolem czuwania i nadziei
3. Adwent to radosny czas oczekiwania na przyjście Pana, ale pamiętamy o pełnym nadziei wyciszeniu oraz postanowieniach adwentowych. Zachęcamy w tym czasie do abstynencji od alkoholu i nikotyny. Abstynencja to również piękne świadectwo człowieka w środowisku pracy i zachęta innych do stawiania sobie mądrych i twórczych wymagań.
4. Dziękuję za trud zredagowania pierwszego numeru gazetki parafialnej, nowo powstałej Redakcji. Cieszę się, że znaleźli się osoby odpowiedzialne do podjęcia się pisania i redagowania naszej gazetki. W każdym numerze będzie aktualna Ewangelia wraz z komentarzem. Publikować będziemy w danym okresie obchodzone święta kościelne, skąd się wzięły i czego nas uczą, do czego nas wzywają. Każda kolejna gazetka będzie miała swój temat. Tak ustaliliśmy na pierwszym spotkaniu Redakcji. Chętnych do pisania artykułów zapraszamy do współpracy. (xA)

DROGIM PARAFIANOM I GOŚCIOM, ŻYCZYMY BŁOGOSŁAWIONEGO CZASU ADWETU, NIECH TEN ŚWIĘTY CZAS CZUWANIA UMOCNI NASZĄ NADZIEJĘ W PRZYJŚCIE CHRYSZTUSA PANA NA KOŃCU CZASU.

Redakcja Przemiany ⇒))

przemiono 01

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO I ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II
PIOTROWCE DOLNE (ARSZYCA)

PIERWSZA NIEDZIELA ADWENTU

DRODZY PARAFIANIE, Z WIELKĄ RADOŚCIĄ, ZNÓW WZNAWIAMY NASZĄ GAZETKĘ PARAFIALNĄ, W NOWYM WYDANIU I Z NOWĄ REDAKCJĄ!

NIECH LEKTURA GAZETKI BĘDZIE DLA NAS POGŁĘBIENIEM WIĘZI Z BOGIEM I WSPÓLNOTĄ PARAFIALNĄ, W KTÓREJ ŻYJEMY I WSPÓLNIE WĘDRUJEMY PO ŚCIEŻKACH NASZEGO ŻYCIA, AŻ OSIĄGNIEMY PEŁNIĘ W SPOTKANIU Z NASZYM ZBAWICIELEM, z darem modlitwy Redakcja: Alina Droszczak (AD), Waleryk Georgijan (WG), opracowanie graficzne), Michał Grizynku (MG), x. Adam (XA)

I Niedziela Adwentu

(Mk13,33-37)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Komentarz:

Czas Adwentu jest czasem, w którym każdy z nas ma przygotować się na przyjście Chrystusa, ma zaprosić Zbawiciela do swojego serca, do swojego życia.

Tak jak Maryja kiedyś, tak my dzisiaj oczekujemy narodzin Dzieciątka.

*Niech każdy zrobi wszystko, aby być gotowym na wielkie Narodziny. Bo – jak napisał Adam Mickiewicz- **Wierzysz, że Bóg narodził się w betlejemskim żłobie, lecz biada Ci, jeśli nie zrodził się w Tobie!***

Maranatha! Przyjdź Panie Jezu!

Opracował: Michał Grizynku

ADWENT , czyli co?

Adwent jest to czas, w którym powinniśmy się zastanowić nad naszym postępowaniem. Nad tym co robimy źle, nad tym czego nie robimy, a powinniśmy. Uważam, że właśnie teraz jest na to doskonała okazja.

Okres adwentu to dla nas czas radosnego oczekiwania, nawrócenia i nadziei. To czas duchowego przygotowania do przeżycia na nowo narodzin Syna Bożego. Nie możemy jednak tego czasu ograniczyć tylko do przeżywania w kościele. Także nasza rodzina musi stać się miejscem, gdzie otwieramy nasze serca na wspólne przygotowanie do świąt.

Adwent był niegdyś przeżywany w kościele i w domu, także we wspólnocie sąsiedzkiej

Był to głównie czas bardziej intensywnej modlitwy.

Ciekawym zwyczajem była tzw. „szara godzina”. Pod wieczór, między godz. 15 — 17, całą wieś ogarniała cisza. Na godzinę przerywano wszelkie zajęcia w gospodarstwie i w domu, i cała rodzina gromadziła się w izbie przy napalonym piecu. Nie palono lampy, półmrok panował w mieszkaniu. Był to czas wyciszenia, zadumy, marzeń. Nieraz dziadkowie opowiadali wnukom, jak to dawniej bywało.

W długie grudniowe wieczory gromadzono się w wybranym domu, gdzie również śpiewano adwentowe pieśni, ale też czytano wspólnie posiadaną literaturę. Było to nieraz Pismo Święte, żywoty świętych, literaturę ascetyczną (duchową). Poznawano też tzw. pieśni dziadowskie (zapewne niegdyś śpiewane przez wędrownych żebraków), które były ilustracją Dekalogu i mówiły, że dobro będzie nagrodzone, a zło ukarane.

Tak było niegdyś. Wiadomo, że nie cofniemy czasu, nie powtórzymy tego, co było dawniej. Wydaje się jednak, że można powrócić do tradycji wyciszenia się, wspólnej modlitwy, do czytania dobrej literatury

Adwent uczy nas patrzeć w niebo i przypomina, że nie żyjemy tylko na ziemi, że nasze prawdziwe mieszkanie jest w niebie. Gdy zapominamy o tym, to co zaczynamy czynić? Ulegamy pokusom: chcemy dobrze zjeść, dobrze wypić, wyspać się, ubrać się elegancko i czuć się lepszym od innych. Dlatego Jezus przestrzega nas: „Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was znienacka, jak potrzask.” (Łk 21,34-35). Ten obraz opisuje właściwy sposób myślenia ludzi wierzących. Mają być przebudzeni i trzeźwi, bo nie możemy nazywać siebie chrześcijanami, kiedy oddaliliśmy się mentalnie od Chrystusa (kiedy zwracamy się bardziej do świata), kiedy poza czymś zewnętrznym nie ma w nas nic z chrześcijaństwa.

Stąd, życzę Wam Drodzy Czytelnicy abyście pięknie przeżyli czas Adwentowego oczekiwania na przyjście Zbawiciela!